

DUŠEVNI LIST

Mêsečne verske novine.

G. Zver Joško, knjižničar Črenšovci
Naš Dom

Vu imeni prekmurske evang. Šinjorije reditel
I vodâvnik : FLISÂR JÁNOŠ, Murska Sobota.

Rokopisi se morajo v Puconce pošilati.

Ček računa št. 13,586; imé „Dûševni list“ Puconci.

Cejna na cejlo leto 20 Din., v zvôrstvo 30 din.,
v Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Naprejplačilo
gorivzeme vsaki evang. dühovnik I vučitel.

Na probó djáni.

(II. Korinth. 13, 5.)

Dente sami sebé na probó! Po naturi smo mi lüdjé vsi takši, ka drûge denemo radi na probó, či je pri njih vse vu rëdi. Ali eti se tak právi: „Sami sebé vardente, či je Kristuš vu vami? Ki Kristušovoga dühá nema, on je nê njegov.“ Tô vsakše formo odlôčeni pomen má. Dosta jih je takši, ki niti neščejo, da bi sami sebé spoznali. Za eto bi rad opômeno na edno málo otroško pripovêst. Eden máli dečko je eden Dinar zgûbo. Vrêlo je isko te zgubleni pênez z svojim prijátelom navküp, ali nê sta ga mogla najdти.

Po dûgom iskanji ercé: „Eti vu súknji pod fôrov nika trdoga občútím.“ „Po-gledni, kâ pa ka je rávno tô te Dinar,“ ercé prijátel njegov. „Tô nebom délo, ár či je nê tô te Dinar, bom se samo eščebole čemerio.“

So lüdjé, ki vu dûševni pitanjaj rávno tak činijo, kî si od sébe neščejo pre-mišlavati, neščejo sami sebé spoznati, nego norijo sebé. Tákši so prispodobni k onim, ki k zdravniki idejo záto, naj je potrôšta, naj se spomérijo, bár dobro znájo, ka za njih nega več pomôči.

Nindri se ne káže ceremonija na telko, kak rávno vu krščanskem živlénji.

Záto vardeni sam sebè! Nikáki čûdne vzroke májo, naj sami sebé pomèrijo, kak ona žena, ki je brezi dvojnosi za stálno

držala, ka vu nebesa pride, ár je več lêt cérkev pométala.

Kristuš i ti? Sta se vidva že srêčala i najšla? Ki z Kristušom v dotikanje pride i se ne povrnè, ne čini pokôro, on je komediáš, slepár. Ár kam Kristuš pride, tam se obûdi düšnavêst i zkelkim bliže pride On, telko močnê bičuje düšnavêst: „pri meni je dosta nê vu rédi.“ Ki té ne čini právo pokôro, on je prisiljeni lagati, komedijo špilati. Deni se ednôk na probó, gda pred Kristuša stôpiš!

Či bi zevsêm tvojim mišlénjem, nakanênjem i z vsêm, ka se vu tvojoj pâmeti obrné i ka ti je vu srci skrito, pred človeka mogo stôpiti, ti sam bi se prestrašo i bi gvüšno brezi pomiltovanja bio osodjeni. Ali k Kristuši vedno lehko prideš, kak dête k oči. On de se veselio, či njemi ti do slêdnjega vse povêš, vse ovádiš. Njega rávno ono žalosti, či ti kaj zatajiš. Pred nikšega človeka nemreš tak batrivno stôpiti, kak pred njega. Ednoga človeka potrplêne bi preveč na probó dja, ali pred Kristuša miloščo vsigdár lehko stôpiš. On má smiluvanje i njemi vse lehko povêš, On má rešenje i pomôč za vsako nevolo i si lehko gvüšen, či so ti grêhi bár kak krv erdéča, On te ne odvrže. Šcéš tvoje znotránje živlénje zatajiti, zakrivati, ali pa žnjim pred Kristuša stôpiti? Vsa dvojnost i nemér srcâ tvojega je odnut, ka si se nê vardeno, nê pred Kristuša stôpo, nego pred lüdi, pred sam sébe. Záto ti je živlénje tak žmetno, ka si

té stopaj nê napravo pred onoga, ki tak právi: „jas sem te od nigda mao lúbo,“ ki je tvoje grêhe vzeo na sébe, tüdi te najvékši grêh: nevôrnost. Ali si zaistino vu božoj navzôčnosti?

Ali tô ide ešce globše. Moreš se na probo djati; ali je Kristuš **vu tebi**. Ali je On vu tvojem živlénji i činénji ta oživávajôča i vodéča môč.

„Kristuš vu nami,“ telko znamenûje, ka se vse tvoje nakanénja i vola po njem ravnajo, ka je On te Gospôd i zapovedník nad cêlov tvojov bivostjôv. Je Kristuš tebi samo on, ki je samo té dober, či si vu nevôli, ali pa On králuje obri cêloga živlénja tvojega, cêle bivosti? Deni se zato na probo; či je Kristuš vu tebi! Je li on tvoj zapovedník, ali pa poglavnik eto-ga svêta: te hûdi? Je On trdi grád vu tebi i ti vu njem, ali si pa kak dim, štero-ga vôter tamtâ nosi, kam se njemi vidi?

On etak veli: „jas sem krotki i z srca ponizen.“ Si ti tüdi tákši? Pogledni se samo i deni se na probo! On je vôren bio do smrti! Ali si ti tüdi vôren! Pogledni se! I máš vse té lastnosti, znao bi tí drûgim noge zaprati, kak On? Znáš li vôren bidti Bôgi, kak je on bio? Pogledni se!

Či je Kristuš vu tebi, te ne boš isko,

naj se lûdêm i samomi sebi dopádneš, nego boš Bôgi vôren notri do nájménšega. Samo či je on vu tebi, lehko ideš na pomôč onom, ki je med razbojnike spadno, samo tak lehko stôpiš z áldovom tvojim pred oltár. Samo pod njegovov močnov rokôv bode srcé tvoje z korinami okinčeno, kak eden lêpi püngrad, šteri dober sád prináša, plemenitoga. Šcéš njemi sálaš dati vu srci tvojem? Bojdi pravičen k Njemi, ne zatáji nikaj! I či de ti bár pôt skôz velke bolečine pešala i skôz pokore vodili, lehko se veseliš i moléči dás hválo, ár Kristuša krv zakrije bine tvoje i dolizaperé grêhe, tebé pa za bogátoga naprávi na veke.

S.

Rázločna vadlûvánja.

Dnesdén se večkrát z britkočov napuni srdce naše, ár vidimo z edne stráni versko mláčnost pri vnôgi, z drûge stráni pa nê ednôk zatájené dráge vere naše za ti preidôči, zemelski volo. Naj se kelko telko pokrepkujemo vu svojoj evangeličanskoj ovgyušanosti, za toga volo objávimo več artikulušov, vu šteri lehko bole spoznamo naše lêpo vadlûvánje. Vu etoj numeri nakrátkci spoznávati šémo rázločna vadlûvánja.

Gdekolí hodimo, gde lûdjé živéjo, povsé dík nájdemo vadlûvánje. Tô je tüdi svedostvo od toga, ka je vadlûvánje nê gornájdené lûdi,

Z ednoga premedlénoga zvézka.

Na šolskoga leta konci so me oča domô pelali. Dostaféle radosti me je čakalo domá Sád de se zoro, dinj povôli bode, lêšnjekov, lesičic de pun lôg. Lainski pajdášje me čákajo, z kêmi mo si jas že kak vékši diják gúčao. Te máli brat je zdâ že tüdi vékši zrásao i mati so mi zagvûšno edno dvê velkoga goléra sракici zašili, kakše vicišpána sin nosi, ki je v našem zlôči prvi diák bio. I ešce k-tomi so mi mati vêndar tüdi ozdravili od kašla, šteri ji že trétej leto mantrá i nedá ním pokoja i tak so blédi, kak steber, šteri cérkvi feob drži gori.

Vse je tak bilô, kak sam se trôštao. Samo li mater sem najšao bole blédo, kak so láni bili. Dostakrát so celi dén ležali. Oča so nê kadili v hiži, ešce i ti najvékši gospodski gostjè tüdi nê cigárov i cigaretlinov, gde so se mati držali, ár so od dína bole kašali.

To prvo gojdro, štero sem domà bio, so mi mati veleli, naj z omára srédnjega prečnjeka kište vô vzemem tivi dvê velkoga goléra sranki, šteri sta odzgora. Edna de moja, ta ova pa ménšega brata. Da so krasne srankice bile tô! Zádnji tao je bár z domáčega plátna bio, kak te ove srankice, ali prelo, štero je z vôskimi grbami bilo vônašito, na šmizlin zošlingano i naprê je trbelo nositi, ne odzajaj; potom je ji nê trbelo z kiticami zvézati, nego tak na šinjek, kak na rokáj z konec setkáni gombami zakapčúvati. Ka se je goléra i rokávov grla dostájalo, so nê z domáčega plátna, nego z-tak zvánoga patjolata bili zgotovleni. Drági so mogli bidti, ár so se naprvi pohléd že ténši vidili, kak vicišpánovoga siná.

Pri srankaj je drûgo tüdi bilô, ka mi je kvár bilô na pamet vzéti. Eden velki falat bêlo-ga cukra, kak dvê pesnici, vu sivi papér zasú-

nego zadovoljenje občinskega želenja človeče dûše. Vadlûvánje je poprekno vu Bogá položena vera i toj primerno živlenje.

Štiriféle vadlûvánja razločimo: pogansko, židovsko, mohamedánsko i krstšansko vadlûvánje.

1. Paganje mesto Stvoritela stvorjenja molijo, kakti sunce, mesec, zvezde, ali po človečoj rôki naprávlene kôpe, stebre, štere skupno za bolvane imenujemo. Zdâ tudi jestejo etakši paganje v Ažiji, v Afriki, v Austráliji. Prinas v Evropi etakši paganov nega, ali jestejo okrštjeni paganje. Vsâk je nalmre pagan, ki toga pravoga Bogâ najbole nelubl na etom svetu. Ah pa ji tudi pri nas dosta jeste, ki od Bogâ bole lúbijo pêneze, jêstvino, pitvino, zmožnost, díko, liki je tô spisao Pavel apoštol: „Vnogi hodijo, od šteri sem vám dostakrát pravo, zdâ pa i jôčič právim, ka so nepriatelje križa Kristušovoga, ki konc je pogubelnost, ki Bôg je trbûje i dika njihova vu sramoti njihovo, ki ta zemelska premišlavajo.“ (Filip. 3, 18—19.) Nad povrnejem paganov se misionarje trudijo. Ki te neokrštene pogane povračujejo i eto Jezušovo zapoved spunjavlejo: „Idôči vâlite vse národe.“ (Mt. 28, 19), tê so zvönešnji misionarje; ki pa okrštene pogane vrâčajo, tê so znotrëšnji misionarje.

2. Židovje toga pravoga Bogâ molijo, koga Jahve imenujejo. Jezuš Kristuš nedržijo za Božega sina i obečanoga Meššiáha. Njihova

kani. Eden kükél je vò nastrégao z papéra i dosta bole bêli je bio, kak materé obráz, ali pa moje srakice golér.

Tak sem mislo, ka smo bogati grátali, ár sem pred tem ešče niggár nê visto pri našoj hiži bêloga cukra. I v-tom sem tudi gvüšen bio, ka je té cuker na moj račun priprávleni, šteroga do mi po falatti dávali záto, ár sam se vu šoli dobro obnášao.

Eden čas sem čakao, gda začnejo cuker deliti i da sem se nê mogao včakati — nê je dosta dni preteklo — pogledno sem, jeli je itak tam? Teda je že falilo žnjega.

Tak sem mislo, ka mi ga te ménši bráček nosi tá. Mestotoga, ka bi materi povedao, sem si mislo, ka tak včinim, kak je pôleg mojega mišljenja moj bráťek činio. Doj sem vtrgno žnjega edno grüdičko i hajda znjim — vò vu vinják, i tam sem ga potrûskao.

sveta kniga je Stári-Teštamentom i Talmud. Talmud je zákona razklájanje židovski popév. Svétek njihov je sobotni dén.

3. Mohamedánsko vadlûvánje je eden Mohamed imenovan arabski trzec nastavo. Z poganskoga, židovskoga i krstšanskoga vadlûvánja je narédo eto vadlûvánje. Bogá oni Allah zovéjo, ki je poleg njih tri proroke meo: Mozeša, Jezuša i Mohameda, med šterimi je poleg njih nájvékši Mohamed. Občno poznani njihov govor je: „Eden je Bôg, Allah i Mohamed je njegov nájvékši prorok.“ Sveta njihova kniga je Koran. Preporévo brasko meso jesti i vino piti, ali dovolijo poligamijo. Pétek držijo za svétek. V Evropi törçi nasledujejo Mohameda vadlûvánje.

4. Krstšanko vadlûvánje je jedino právo vadlûvánje, štero je Boži dár na blâženstvo i zveličanje lúdém, Jezuš Kristuš je je prineso dol na zemlo. Popisano je vu Novom-Teštamentumi. Eto je naše vadlûvánje!

Vadlûvánje, oh ti boži dár!
Tí, tí si mi angel mira.
V-tvojem krišti nevcagam niggár
Vu nôči kakšté vihéra.
Ka bi bio jas brezi tébe,
Najdragši blagoslov nébe?

Človek hitre lehko zozida eden váraš na obláke, liki bi eden národ, brezi vadlûvánja mogao bidti. (Plato.)

Cukra zmâh mi je vu lampaj ostao. Drugi dén sem ga pá pogledno, naj znam kak stoji cuker? Gori zosékanoga sem naišao.

No, tô je pač fánjno delo — sem si mislo — zdâ ešče menje vzemejo na pamet, či de žnjega eden eden faláčec falio.

Tri, štiri, desét dni je tô tak teklo. Zdâ sem že prevido, ka je nê meni bio tá nalečeni, ali lakota je môč vzéla nad menom.

Te štirináseti dén je že samo eden faláčec bio žnjega. Toga zagvüšno že nedo iskali — sem si mislo i té je tudi za ovimi odišao.

Ešče sem ga niti nê doj pôžro, ka so mati gori odprli dveri i notri stôpili, davéci se od težkoga kašlánja.

— Idi, moj sin, zakúri v künji, na stolici náideš eden máli čaren piskrič, napuni ga z vodôv i segrê jo, da de vrâla; z poda prinesi dolí z bezovim cvétjem začko, vzemi žnjé z prstmi

Jezuš, milošče trák . . .

Jezuš, milošče trák,
Dúše kinč dragi,
Vretina radošti,
Nagni se k meni.

Zgledni se smileno
Na ovcô tvojo.
Ti sam me potrôšťaj,
Vbôgo strôto.

Tu so samo skuze,
Láž i nevola.
Pri tebi se svetli
Radost bláženstva.

Zbriši moje grêhe
Vu tvojej krvi,
Naj miné na veke
Srditost Očè.

Dáj, naj Tvoje rane
Ino mantranje,
Bodejo nôč i dén
Moje vúpanje.

Tebi ščém živeti,
Samo Tvoj bidti,
Celo bivost mojo
Tebi řenktati.

Naj tvoja lübézen
I vörno srce
Prôti nébi ravna
Vse moje željé.

Daj na tó Tvoj Amen,
Moje vesélje.
Čest i dika Tebi,
Zdâ i na veke.

SILVANUS.

Spodobnosti od nedele.

Eden orság je témbole blagoslovleni, kémbole drží nedele svoje. *

Eden národ rávnotelko krstšanstva má, nakeľko preštima nedele svoje. *

Svet je spodoben brez nedele k takšemi človek, šteri se nigrád nesmejé, k takšemi leti, štero nema korin. *

Liki ta zemla od sunca, tak ti vsakdenéšnji dnévi od nedele vdáblajo svetlosť, žitek i blagoslov. *

Detinske lübèznosti prelépo példo sta skázala Cleobis i Biton, gréckiva mladénca, šteriva sta pred Kristušovím rojstvom živela. Gda je njidva mati nateliko obstarala, ka je več nê mogla hoditi po svoji nogáj: njéniva dobriva siná sta jo na edna mála rôčna kôla posádila i tak sta jo pelala gori vu cérkev, kelikokolikrát se je tá želeta.

edno malo i notri vrži v vrêli krop, ništero minuto naj vré, potom pa prinesi notri.

Histro sem včino, kak je zapovêdano bilô. Gda sem v hižo prinesao piskrič, mati so že v posteli ležali. Pri posteli je bio djáni eden stolec, na stôlci edna bêlo oblejána šalica.

Daj mi esi piskrič, vê jas ocedim; tečas potégní vô omára srednjo kíšto, tam nádeš zdrobieni cuker, prinesi žnjega dvá faláčeca. Li hitro, moj drágli sin, ár včasi vmerjém.

Obráz mi je žerjávi grátao, kolena so mi drgetala, za vópotégnjeno kíšto sem se mogao prijéti, naj vķüp nespádnem.

Ali zlo, štero je že zrasio vu meni, me je pokrépilo. Na pomôč mi je poslalo dêvanje. Z obráza mi je nanágli lehnola odávajôča erdečina; hválo sem vúpao dati Bôgi za dobleno môč, ali sŕc mi je glasno bilo.

Vse sem semtá premetao i k koncoví sem nika nê našao.

Jeli že nesëš, moj sin? — so nemirovni bili mati — razhladi se herba thê.

— Nenáidem — odgovorim, na štero so mati doli stôpili z postelé i po mrzлом srdtéli prišli k omári.

— Da si neprišličen, sinek, vêm je pa eti v kôti, samo ka ti nekriči! — so pravli i na imenúvanio mesto ségnoli i vô vzéli prázen papér, v šteroga je cuker zasúkani bio.

— Šteri váj je znoso tá cuker? — so pravli sigurno i šercávali mi obráz,

Dêvanje mi je môč dalô. Tak nesrámen sem grátao, ka sem njim v oči vúpao glèdati i mirovno odgovoriti:

— Nevêm, nê sem ga vido i niti sem nê znao, jeli jeste tú cuker, ali pa nê?

Nesrámnost je porodila jáinost.

Držinčeta smo nê meli. Telko sem znao, ka do menčo na méne, ali na brátšeka metalí.

Pozvánje.

Vu iméni Lendavske evang. gmajne z tem pozávamo vse dráge verebrate i dobročinitele naše na velki radostni svétek posvetšúvanja naše nôve cerkvi 16 ga septembra.

Cerkev blagoslovijo naš prezvišeni g. púšpek Dr. Popp Filip iz Zagreba. Nazôči bode več gg. dühovníkov.

Boža slúžba se začne ob 10 ti véri v cerkvi i tudi odzvúna cérkvi.

Strúkovski goslarje i naša domáča dalárdia bodejo pri Božej slúžbi sodelali.

Program se na den posvetšúvanja dobí pri cerkvi. Zavolo měst v cerkvi i drúge drôvnosti je pitati pri gg. dühovníkaj.

Bôg zná, gda bode v Vašem živlenji ešče eden tákši radostni svétek v Prekmurji, záto Vás prav srčno zovémo: Pridte i radujte se z temi radúvajúcimi!

Lendava, 1934 avg. 10.

SKALIČ Š. düh.

VUKAN L. inšp.

Misli.

Či eden národ nepobožen postáne, té nemi lehko zrendelíjete grobsko zvonenjé.

(Naumann.)

*

Sunce vtrgne z nébe, sprototeleje odvzeme z leta, ki z šôle vôtira versko včenjé

(Trotzendorf)

Či pôleg deteče naváde ednáko na drúgoga potísnem, teda sebé postávím krivoga. Tak sem vúpazno odgôvoro:

— Dobro znam, ka je med nama te eden kriv, ár drúgoga nega pri hiži, što bi ga odnesao. Ali jas z dobrov dúšnovéštijov lehko povém, ka sem ga jas nê, ár sem nê znao za njega.

Tô je bilo moje prvo laganje. I záto témbole gréšno, ár so mati dobro poznali mojo odkritost, popolno so mi vervali i tak je potvárjanja célo bremen ménšega brato težilo.

Razdrasteni so se v postelo vrgli, med šterim se je stolec tå obrno, piskrič, šalica sta se doj skobácala, potrla i zdržétek žnjidva je tá razteka.

Té kvár je mater ešče bole razdrasto. Siromácke smo bili i škoda je šest — sedem grošov vóznela. Kašel si je môč vzeo nad njimi. V gúti je ji dávilo, oči so se njim preobrnole,

Rázločni máli glási.

Radosti glás. „Gospôd je z menom i meni na pomôč; záto bom vido, ka želém nad odúrjávci mojimi. Bole se je sloniti na Gospodna, kak vu lúdi vüpati. (Žolt 118, 7-8.)

Cononica visitatio. Poleg cerkevne ustanove ino vorcanov naš gospón púšpek se pripravljajo k prvoj svojoj uradnej generalnej vizitaciji, ob šteroj priliki obiščejo vse fare ino filije. Na tej pôti ji bodo sprevájali občinski cerkveni president ino senioratno predsedníkstvo.

150 létlica. Evang. cerkvena občina v Torži (Bačka) aug. 24-27-ga bode svetila 150 letnico obstoja z jáko bogatim redovékom.

Gustav Adolfa drúštvo v Nemčiji sept. 9-11. bode melo svoje 78. glávno správišče v Königsbergi.

Desét létlica. Naš stáňovski roják, Smođiš Števan, so v Amerike po svojoj vrlosti i paščlivosti dühovniško čest doségnoli ino tô lepo, ali rávno dnes páli celo težko pozvánje že desét lét spunjávajo. Njihovi dobrí i zahválni vernici v Pert-Amboyl i z Newarka so ji ob tej priliki jul. 1-ga z velikov radostjov pozdráviali i ji vse osipali z svojov lübéznostjov. K tím pozdrávajočim se tudi mi k tém ráj pridružimo, ár so Szmodiš Števan tudi vreli širitel i réden plačitel naši štampov. Bôg Ji obdrži, da bodo ešče dugo lehko opráviali svojo verno šafarú-

krv se njim je v glavô súnola, žile nadüle, skužili so se.

Nê sem mogao jôkati, nê sem vüpao ovađiti, pa bi mi srdcá odpustili.

K njim sem stôpo i za glavô ji prijao tak, kak je návada, či štoj vô šče metati. Nji mantra me je na teliko bolela, tak da sem z čistoga srdcá želo, naj pokaštiga Bôg onoga, ki je mojoj dobroj materi tô britkost spravo. Rad bi bio i nebi márao, či be me Bôg zdâ že pokaštigao za toga volo, naj bi se li pá samo za nedúžnoga mogao praviti.

Materi je moje zaklinjanje, odpovedávanje jácó húdo spadnolo, ár je tákše pri našoj hiži do eti mao nê bilo čuti. Súhe prste so sirôta gori zdignoli i protili se mi: „Ne gúči, — so pravli zdavéčim glásom — ár nevèš koga kunéš!“

Kak se njim je malo mantra poménšávala, sem črepnjé gori pôbrao i vô odnesao na sméťje.

Na dvorišči je smehéč bězao k meni máli brátšek, v ednoj rôki leseni meč, v drúgoj pa leskov jahanec držéči; na glávi je meo erdéčo

vanje verníkom na dobro, Božemi iméni na díko, familiji svojoj na bláženstvo!

Žalostna obljetnica. Pred dvajsetimi létmi je vývdárila svetovna bojna. 20 lét, ka so se gjenoli cvetni vláki i odpelali naše sini na žetvo smrti. Mislimo si z pieteto i z zahválostoj na tiste, ki so odišli i nê prišli nazaj nigrdár. — Ali mislimo si z boleznostoj tüdi na tô, ka dnes páli tam stoji svet, gde pred 20 létmi, ár smo se nê obrnoli proti Bohu z istinskov pokrov, ár dnes tüdi odúrjavamo edenovoga i Boži zákon z nogami tláčimo.

Pieteta. Zahválni vernici Puconske fare so z svojimi samovolnimi dármí pripomogli, ka se je dostojen grobski spomenek postavo na puconskom cintori počivajočem vernom dühovnom pastéri, Porkoláb Gjuli. Ob toj priliki t. m. 26. ga spomiska predga bode v Puconskoj cérvli, po božoj slúžbi pa blagoslovitev grobskoga spomenika na cintori.

Hindenburg Pavel nemški državni president, legendarni junak svetovne bojne je vu 87. l. starosti svoje mrô. Njegov zádnjen govor k Müller državnemu púšpeki je ete bio: „Poskrbite se, da vu Nemčiji Kristuša predgajo.“

Puconski cerkveni vrt je letos páli lepše líce zadôbo. Njegovo prémimo celô podigáva 12 bôlo emajlirani klopi, štere je fárno vrêlo žensko društvo notri-spravilo.

papérno škrepo, štere dûgi pantlik je semtá plahotao. Njega vedrni obráz je malo nê gori počo, on je ešte nê poznao nikše skrbi. Pred dvema tjédnoma sem ešte jas tüdi tak nedúžen bio, ali zdâ že velki človek, ki zná, ka je nedúžnost, što že má pômen od toga, ka je bilô ono: dobrogia i húdoga znánja drévo!

Dostakrát sem čuo od dûšnevěsti; nê samo ednok sem očo pítalo i proso, naj mi razložijo, ka je tô? Na štero so mi etak odgôvoriли: „moj sin, bár bi kak nájkesnê spoznao tô!“ — Zdâ že znam!

— Brášek je z ostrôgivao jahanca i z mečom esi i tá sekao.

— Mekni se labanc, ár te včasi doj všečém!

— Hénjaj z norijov! — sem ga pograjao — mati so nam jáko betežni, herbaté so šteli piti i nikák njim je spokradno cuker. Tô je bogme nê bilô lepô od tébe, zdâ nam že vmerjéjo i neboš prisiljeni po sobotaj pri kópanji jôkati, ár nikoga nede, ki bi vodô segregávo.

Komaj sem mogao tô nesrámno i nepra-

Krnci. Naša mála vés je aug. 12 ga pozdignjeni osvetek mela. Naša ogengasilna četa je svetila svojo desélétinico i na té spomin je gorpostávila prijéten gasilski dom, šteroga so naš puconski dühovník blagoslovili ob toj priliki. — Lépo popévanje so vodili na slúžbu vsigdár gotov naš šolski ravnatel Rátkai Ödön. Dosta národa, 12 ogengasilski čet je bilô nazôči, ali posebno nas je veselilo, da med drúžimi vodilními možmi ogengasilcov so nas tüdi obiskali naš lübleni národní poslanec, g. Benko Jožef, kak župni gasilski načelnik sreza so-boškoga.

Nôva mapa Prekmurja. Klub prekmurski akademikov je výdao nôvo mapo Prekmurja. Áldov, trûd, cie je hvále i pripoznanja vrêden. Pri površnom gľadanji na tô nôvo mapo pa nam taki v oči vdárijo ništerne vékše hibe, celô v uverskom i národnostnom pohlédi. Med drúžim: v G. Slaveči je nê zamerkan evang. cérvku, v Sebeborci je nad 80% evangeličanov i so sploh nê zamerkan; v Šálovci je približno dvakrat telko evangeličanov, kak r. katholičanov, oznamenie pa káže, dabi samo eden dober tréti tao bio evangeličanov. — V Čikéčka vési, na Hodoši, v Kruplivniki, v Pordažinci, v Prosenjakovci je nad 80% madžarov, poleg mape jih pa ali sploh nega, ali komaj do 15%. Pač nikše človeče delo je nê i tüdi nemore bidti popolno.

vično potvárvanje výpovedati. V gúti me je škrábalo, lampe so se mi napunile z keljéčimi sli-nami, nôs mi je kih mantrao, skuzé so me pobile. Zajôkao sem se, ali ešte húši sem grátao.

Bráška oči so se z skuzami napunile, lampice so njemi drgetale, tá je lúčo meč i leskovo šibo i v hižo je bežao k-materi se tóžit, ka ga brat z kém potvára.

Odposláni je.

Pojoibi se je doj seo na künjske dveri prag i britko se je jôkao. Jas sem pa v ogradček sô i po njega pôti sem gori i doli hodo. Zdâ bi tak pravo: ka sem se sétao. Tak mislim, ka je tô tüdi edno znaménje bilô moje nedúžnosti črbine. Dôte se zménja, skáče, drče, pernjá, v práhi se pepeli, ali ne hodi gori-doli brezi cila, tô je tô ne pošetáva se; što se z pošetávanjem má šegô céle vore razveseljávati, on že pozna gréh, ali bi ga pa rad spoznao.

Sétao sem se. Priprávalo sem se na tô, či do me oča naprjemálli. Na eto tô, na eto patô odgovorim; tak bom se obnášao, tak držao i probao sem si obráz premenjávali. (Dale.)

Vrlo moravsko evang. žensko društvo je na D. Lendavsko evang. cerkev ponoven dár, 300 Din poslalo i je tak darovalo vsevküper 500 Din. Plemenitost toga društva naj Gospodin Bôg blagoslov!

Púconska evang. gmajna je 60 Din darovala po zlátoj knigi na Lendavsko ev. cerkev, Bôg njé stôkrát povrni!

Židovov je na svêti 1. 1932 15 milion 870 jezero bilo. V Evropi ji živé 9 mil. 886 jezero, v Ameriki 4 mil., 823 jezeró, drûgi pa indri po svêti.

V Austriji je 1. 1933 270 604 evangeličanov bilo i 13 676 kalvinov. V Beči samom je bilo 89 156 evangeličanov. V etom leti (1934) je že 24,000 pápincov stôpilo v evang. cerkev i več jezér ji more čakati na sprimlenje po etomtoga.

Na Španjolskom so evangeličanci dûga stô leta težki šorš meli. Pripoznána vôra je samo r. kat. bila. Zdâ pár lét pa vse vadlûvánja ednáko slobodo májo. Letos je veliki evang. gjûleš držáni v glávnom mesti, v Madridi. Država je na železnici falešo vožnjo dala — zdâ obprvím — onim, ki so na gjûleši taovzeli. Na gjûleši so napredávanje meli tudi trijé, prve r. kat. dühovník (med njimi eden nikdaňní ježuit), ki so spoznali právo sveklôčo Kristušovoga evangeliuma. Gjûleš je na rádio tudi čuti bilo.

V nemškoj evang. cérkvi 75,000 vœe-véni delavcov stoji v slúžbi znotrešnje misije (širitev krestanske lübézni, okrepitev malovorní itd.) Samo diakonis je 47,000.

Gornja Slaveča. Na jul. 29. obdržanom gmánskom gjûleši je ednoglásno bio odebráni za občinsko oskrbniško čest Nuskova: Šárkán Franc, posestnik. Aug. 5. je bio med božov slúžbov pred Gosp. sv. oltárom svečano priséžen za nôvo čest. G. dühovník so z I. Kor. 16, 13. veršuši stojéčemi rečmi: „Verostüjte, stojte vu veri, možjé bojdite i močni bojdite,“ pozdrávali toga nôvoga čestnika. Želêmo etomi nôvom delavci, ka z verebratinskov lübèznostjov spuni svoje nôvo pozvánje i naj verostüje i močno stoji vu veri i neopeša vu svojem pozvání, kak njegovi prejšnji verebrati!

Turobni glás z Gor. Slavečke fare. Ostávila je nás v preminôčem mêsaci: z Kuzme Fartek Ana roj. Kisilak, dne 11. julijsa, vu 78 leti starosti. Naj počlva vu mîri!

Puconsko mladinsko društvo po nedelaj popoldnévi ob 2-ma vôroma má svoje sestanke. Njegovo delovánje se záča ozívávati. Jonaš Stevan diakonuš vodi popevanja; enkrat je je vodila na počitnicaj bodoča Krančič Ana diakonisa. Dühovník Biblijo razkládajo. Predavanja so meli zádnji mesec: Flisár Károl predsedník, Banfi Štefan vuč. cand., Vlaj Vilma sémošolka, Benko Mária vučitelica, Luthár Ádám dühovník; deklamálivala je Goričan Gizela. — Mladina, li prihajaj! Nebodeš žalüvala.

Samovolni dâri na goridržanje Dúševnoga Lista: Rátkai Odón š. ravnáatel Andrejci 20 D, Bükvíč Franc trg. Križevci 5 D, Kološa Jožef sabô Puconci 5 Din. — Radi bi nadaljávali! Srdčna hvála!

Turobni glás. Odselili so se zádnji mesec z Puconske fare vu večnost: Banfi Ivan v Moščanci, star 64 l., Janža Franc v Brezovci, star 43 leta, Jonaš Stevan v Predanovci, star 61 leto. Pri sprévodi teva zádnjiva so nazoči bilé ogengasilske čete z veči sošedni vesnic i Šiftar Franc, dotično Vratarič Mikloš načelnika sta tudi vzelà pri grobi genliví slobod od lübléniva továriša. — Naj májo sladtek grobski sén i bláženo goristanénje!

Dâri na Diački Dom. Kološa Franc Miškolc (Puconci) na sp. očé kot odkupnino venca 50 D, Kološa Jožef sabô Puconci 10 D, z-Gederovec Kránjec Peter oštarjáš so, kak vsáko leto, tak tudi eto pôt darovali na diački dom 50 Din. Za lepi dár naj vzemejo našo toplo zahválnost, od Gospodna Bogá obilen blagoslov!

Dâri na Lendavsko evang. cérkev. Vès Vadarci, Dervarič Štefan, Vlaj Jožef, Benkič Štefan 10–10 D; Kuzmič Mihal 12 D; Gjergjék Mihal, Vlaj Matjaš, Bertalanič Jožef, Bakán Štefan, Kisilák Karolina, Merklin Franc, Benkič Alojz, Vrečič Ivan, Máček Matija, Máček Františka, Kušar Franc, Bertuš Jánoš, Merklin Štefan, Tanácek Štefan 5 5; Poredoš Štefan, Potočnjek Franc, Potočnjek Matjaš, Tanácek Anton 4–4 D; Svetanič Franc, Sočič Mihal, Kuzmič Károl, Dani Ivan, Fujs Katarin, Dervarič Kalman 3–3 D; Vlaj Mihál, Petek Verona, Lovenjak Mihal, Dani Štefan, Gjergjék Franc, Vulkan Kalman, Dervarič Aleksander, Poredoš S., Potočnjek Alojz, Potočnjek Ivan, Nemec Štefan, Dervarič Ivan, Merklin Mihál, Máček Štefan 2–2 D; Marič Kalman, Pintarič Leopold, N. Sandor, Merklin Janez, Tanácek Alojz, Benkič

Franc 1-25 D, vsevküper 201-25 Din. Poberáča : Dervarič Kalman, Gjergjék Mihál. — Vés Kruplivnik : Železen Štefan 10 D ; Šparaš Janez, Fru men Mihál, Železen Franc 5-5 D ; Nemec Štefan, Nemec Marton 4-4 D ; Nemec Janez, Šparaš Mihál 3-3 D ; Nemec Mihál, Hajdinjak Jožef, Kisilák Trejza, Brgles Franc, Šparaš Mari, Gomboc Geza, Bertalanič Jožef, Rogač Janez 2-2 D ; Benkič Janez 1 D. Vsevküper 56 D. Poberáč : Šparaš Jánoš. — Vés Poznanovci : Lovenjak Jožef, Kisilák Jánoš, Melin Mihál 5-5 D ; Lovenjak Franciška, Lovenjak Jožef 4-4 D, Cár Aleksander, Cár Ivan, Lovenjak Janez, Lovenjak Franc, Kisilák Jožef, Gjergjék Janez, Gjergjek Marija, Kisilák Jožef 3-3 D ; Cár Franc, Lovenjak Mihál, Bačič Franc, Gjergjék Štefan, Cár Štefan, Bačič Ivan, Cár Franc, Bez nez Janez, Kisilák Josip 2-2 D. Vsevküper 65 D. Poberáč : Cár Franc. — Vés Radovci : Šeruga Al. 15 D ; Luthar Marija, Bertalanič Matjaš Hári Jánoš 10-10 D ; Kisilák Štefan 9 D ; Bertalanič Štefan 7 D ; Baša Mihál 6 D ; Šeruga Jožef, Bernjak Franc, Dervarič Ivan 5-5 D ; Bertalanič Štefan, Bertalanič Janez, Železen Mihál, Železen Franc, Melin Jožef, Melin Franc, Šeruga Štefan, Šeruga Ivan, Šeruga Ana, Šeruga Mihál 4-4 D ; Železen Jožef, Kodila Mikloš, Baša Kálmán, Baša Mihál, Dervarič Mikloš, Dervarič Mihál, Cár Mihál 3-3 D ; Dervarič Franc 250 D ; Huber Franc, Železen Franciška, Nemec Štefan, Melin Mihál, Cár Ivan, Cár Janez, Cár Terezija, Šeruga Ivan, Dervarič Mihál, Smodiš Frans, Dervarič Franc 2-2 Din. Vsevküper 167-5 D. Poberáč : Dervarič Štefan. — Vés Zenkovci : Hodošček Lajoš, Šparaš Šandor, Vlaj Štefan, Dervarič Terezija, Vučák Štefan, Šíftar Šandor, Barbarič Šandor, Hodošček N. (12 št.) 10-10 D ; Perkič Štefan 6 D ; Pavlič Kálmán, Veren Ludvík, Barbarič Franc, Šíftar György, Vukan Franc, Sapáč Štefan, Roudi Franc, Obál Matija, Lončar Franc, Vukan Marija, Dervarič Mihál, Hodošček Mihál, Hodošček Mikloš, Idič Štefan, Dervarič Franc, Sapáč Franc 5-5 D ; Sočič Jánoš, Norčič Franc, Roudi Franc, Vučák Štefan, Benko Franc 4-4 D ; Pavel Kolman, Šíftar Ivan, Roudi Štefan, Hodošček Franc, Norčič Štefan, Dervarič Ivan, Baler Kálmán, Vrečič Štefan, Makári Štefan, Vučák Franc, Lončar Šandor, Benko Matjaš, Fujs Mihál, Hodošček

Kálmán, Kerć Štefan, Beacik Šandor, Kočar Štefan, Barbarič Mihál 3-3 D ; Cípot Ludvík, Šíftar Ivan, Poredoš Ivan, Poredoš Štefan, Šakovič Ivan, Pintarič Štefan, Bakán Mikloš, Barbarič Károl, Obál Jožef, Hodošček Mihál, Sever Máljáš, Barbarič Jožef, Benko Mariška 2-2 D. Vsevküper 270 D. Pobéráč : Sapáč Šandor i Franc. — Tak je v Bodonskoj gmajni na našo cerkev 2.094 75 Din. prišlo vklüper. Zvün toga so Strúkovski ev. goslarje šenki igrali pri posvetšovanju zvonov pod vodstvom g. vuč. Bako Karola. — Vsem našim Dobročinitelom v Bodonskoj gmajni srcá želimo obilen Boži blagoslov za njihovo nam vóskázano verebratsko lübézen ! — Sk. düh.

Italija. Dr. Gareta Julija rim. kat. vere púspeka je pápež za púspeka v Bolívijo kandiderao. Gareta je na svojoj službenoj poli dugši čas v Rimi bio, naj spozna pápežtvá cérkevne i politične cíle. Nášaj njegovi opozovanj je tó bio, ka je svoje vidme, štere je od právoga krstjanstva hráno, nê znao vklüpglihati z vnôgimi dogmami pápežtvá i nasledüvavši primárrajočo rěč dûšnevěsti svoje, je njemi ponudjeno čest nê prevzeo, nego je vostope z pápežke cérkvi i je pri episkopališkoj cérkvi sprija prosto dûhovníško slúžbo. — Dvá rim. vere dûhovnika so za volo protidržavnoga činejna deportirali.

Austria. V Neumarkt Kallheim vesnicaj je nê dávno 200 kmetov i obrtnikov vostopilo z r. kat cérkvi, ár je branauski šinjor-plebánoš blagoslovo ono rožjé, z šerim so nikaj prle heimwehrovski lüdjé vmorili Köstlinger Jánoša národnosocialističnega vojáka z Neumarkta. Od aktuša blagoslávania so ešče kēpe tudi prinesli r. kat. listi.

Holandija. Jul. 10 ga je minolo 350 let tomi, ka je protestantske vadlívánske slobodštine velikoga junáka, Oranianskoga Vilmoša, eden ježuit dolistrelo.

Spanjolskiorság. V Madridi je nedávno bila orsačka razstava knig. Angleško i Zvonešnje tūvárištvzo za Biblijo je tudi razstavilo svoje Biblige. Šator tūvárištva je pogledno minister-president tudi, komi je tūvárištva famošnji závupnik ob toj priliki edno precimbno zvénano Biblio prekdao. Na razstavi knig je Biblia bila najbole iskana kniga. 8 oséb je moralo vobslužávati veliko vnožino kúpcov. Više 10,000 eksemplárov so odali.